

10. mai 2025

Klage på henleggelse og politianmeldelse av påtaleansvarlig jurist Kristine Torp Johansen

Påtaleansvarlig jurist Kristine Torp Johansen anmeldes for misbruk av offentlig myndighet og motarbeidelse av rettsvesenet etter å ha henlagt anmeldelse mot Helsingforskomiteen¹ (HK) for krigspropaganda og hensynsløs atferd. Det er en ting å henlegge fersk gjerning når mindre forhold er involvert, men en helt annen når journalister og akademikere tåkelegger virkelighet til fordel for krigshissere med en agenda som er uforenelig med Norges interesser. Skal fred og frihet sikres må prinsipper og sannhet respekteres, og NGOer som fremmer krig på falske premisser utgjør en trussel relativ til sin innflytelse.

Det følger at politiet må ta tak i HKs propaganda og hensynsløse atferd. Akademikere og menneskerettighetsinstitusjoner har et særskilt ansvar for objektivitet, men HK fremstår som en angrepsallianses forlengede arm, og demonisering på dobbeltbunn øker faren for krig. Dette er uomtvistelig. Historisk har bygging av fiendebilder vært veien til krig og utslettelse, men det vil alltid være de som maner frem panikk og hysteri enten det er for profitt eller å slippe introspeksjon. Vanlige folk kan ikke straffeforfølges for det, men politikere, diplomater, journalister, og akademikere har et ansvar som følger av sin stilling – og jo mer åpenbar blindsonen til et større bilde er, desto mindre kan de hevde å ha handlet i villrede.

Akkurat som regjering og storting er ansvarlig for vilkårlig forfølgelse på rusfeltet, er derfor HK ansvarlig for propaganda for krig. Like lite som politikerne kan straffe på tilbakevist grunnlag kan HK fremstille Russlands invasjon av Ukraina uprovosert, for når det gjelder konflikten i Ukraina tilbyr akademikere som Jeffrey Sachs, Glenn Diesen og så videre innsikt som propagandister ikke tåler. HKs respons er å angi meningsmotstandere til ICC i håp om å kvele motforestillinger, men det er HK som bør frykte folkeretten. Akkurat som våpeninspektøren Scott Ritter i 2002 hadde sitt på det tørre når han gikk imot propagandaen som bygde opp til Irakkkrigen, har Diesen rett i sin kritikk av Ukrainakonflikten i dag. Det er HK og alle andre som hevder at Russlands angrep var uprovosert som legger grunnlaget for tredje verdenskrig, mens diplomater og akademikere som vektlegger vitenskapelig metode og folkerettslige prinsipper står på Diesens side. HK kan derfor ikke hevde å ha handlet i god tro når de fremstiller Diesen som agent for Putin eller Russlands angrep som uprovosert. Det er i begge tilfeller klart at HK ikke er interessert i sannheten, for det finnes plattformer for reell innsikt, slik som [Neutrality Studies](#).

¹ deres referanse 16767952 22907/25-201

Dessverre når ikke sannheten frem til folket fordi redaktørstyrte medier opererer som talerør for NATO-propaganda. NRK, TV2, VG, og Dagbladet svikter på det groveste sitt ansvar for folkeopplysning, med det resultat at Norge polariseres. Den delen av befolkningen som ikke gjennomskuer psykologiske operasjoner blir offer for propaganda, men HK er en profesjonell aktør og vet bedre. For 20 år siden hadde organisasjonen nok integritet til å stå på sannhetens side i forløpet til Irakkkrigen, men i dag er bidraget til samfunnsdebatten i sterk motsetning. HK fremstår mer og mer som en ren formidler av NATO-propaganda, og debatten med Diesen viser at komiteen ikke er interessert i sannheten.

HK er tatt på fersk gjerning. Det er ingen tvil om at den største trusselen mot Norges sikkerhet kommer fra apparatet som forbereder Norge på krig, og om politiet ikke tar tak i utfordringen er det landsforræderi. Dette er grove anklager, men ruspolitikken, pandemihåndteringen rundt covid-19, og Ukrainakonflikten styrker totalitære tendenser. Det norske hus bygges på et stadig skjevare fundament, og heller enn å henlegge bør politiet etterforske forbindelsene mellom HK, den redaktørstyrte pressen og de hemmelige tjenestene, og derfra luke ut de elementer som undertrykker sannheten. Forsøket på å tie i hjel Diesen er et godt sted å begynne, og derfra vil et etterforskningsapparat med respekt for lov og rett være på sporet av en maktgruppering som underminerer rikets sikkerhet.

Regn med motstand fra elementer i politiet, spesielt knyttet til faktisk.no og PST-komplekset. I den grad denne fraksjonen får viljen sin vil Orwells dystopi bli en realitet, og samfunnet må renses fra slikt påtrykk. Om politiet gjør jobben sin, betyr det at systemet går i seg selv og tar et oppgjør med den kraft som gjennom fordreide perspektiv tar oss nærmere krig. Gjør ikke politiet dette, vil det bli opp til ICC og ettertiden å ta tak i systemsvikt, men det fremstår uansett klart at HK er del av den korrupperende kraft som Politiloven forplikter dere til å ta tak i og Straffelovens kapittel 17 har et titall paragrafer som er relevante.

Politiet kan derfor ikke henlegge saken uten at et varig og systematisk angrep mot sivilbefolkningen videreføres. Politiloven og etiske retningslinjer er klare på plikten til å sikre kjerneverdier, men Kristine Torp Johansen vil heller skjule forbrytelser mot menneskeheten. Ikke bare har hun som påtaleansvarlig jurist dekket over vilkårlig forfølgelse og svikt i ledelse på rusfeltet,² men hun beskytter krigsprofitører på internasjonalt nivå. Faren for en ødeleggende krig øker fordi Johansen ikke vil gjøre jobben sin, og anmeldelsen må sees i sammenheng med tidligere korrespondanse.

Siden 2008 har etatens ansvar for å hjelpe samfunnet ut av et totalitært grep vært klart. Politiet mottok da informasjon som indikerte at krigen mot terror begynte med et selvpåført sår som påskudd for en agenda for globalt hegemoni, hvilket i dag er lett å bevise. Sannheten om terrorangrepene den 11 september – og den påfølgende tildekkingen – forblir offentlig fortrengt fordi redaktørstyrte medier og norsk politi svikter sitt samfunnsoppdrag, men

² Deres referanse 16772135 23826/25-201

problemet med å bygge autoritet på løgn blir stadig mer og mer opplagt. Fordi sannhet naturlig vokser frem, må psy-op etter psy-op presenteres med stadig større hyppighet for at totalitære løsninger aksepteres, men prisen er at polariseringen øker og tilliten til staten forsvinner.

For redaktørstyrte medier er dette en pris som eierne vil betale. Schibstedgruppen sier derfor opp ansatte heller enn å tilby tjenester som har troverdighet, hvilket avslører en annen agenda enn den uttalte. Tale- og tankefriheten blir mer og mer truet så lenge maktgrupperinger vil holde sannheten unna, og bare de mest naive kan unngå å se den korrupperende kraft som massemedia og bestikkelige tenketanker representerer. For samfunnet er det få større trusler enn propaganda satt i system og jo flere jurister som dekker over for krigsprofitørers interesser, desto verre blir statens rulleblad.

Politiet som etat må altså ivareta interesser som overskrider mediehusenes ambisjoner på krigsprofitørers vegne. Politiet skal stå på barrikadene i vernet av rikets sikkerhet, og Norge har fått et problem med menneskerettighetsbrudd og stigende krigspsykose fordi regjeringen, stortinget, og pressen ikke vil gå i seg selv. Det følger at instanser som Spesialenheten og Riksadvokaten er avhengige av individer som bygger integritet i tider med panikk, og politiet må ta grep eller bli husket av ettertiden for sitt svik.

Dette er uunngåelig. Det er en gammel sannhet i jussen at det i tider med tyranni bare finnes tre valg: Forræderi, medløperi, og grunnlovsforsvar. I en tid som vår, hvor systematiske krenkelser og krigspsykose brer om seg, er de som svikter ansvaret for nasjonsbygging enten medløpere eller forrædere, og motstand mot undersøkelser vil bli lagt frem for ICC som dokumentasjon på at norske myndigheter i 17 år har sviktet folkerettslige forpliktelser.

Det er kjedelig at ansatte i politi- og påtalemyndighet må forberede seg på dårlige netter, men så lenge politiet lar seg lede av ekstremister vil etaten være et redskap for tyranniet. Kun seriekoblede ansvarsfraskrivelser holder Norge i krigspsykose og anmeldelsen vil enten rette opp i skaden som mange år med propaganda og rettsløshet har påført nasjonen eller avsløre mer ukultur. Prinsippene som bygger landet er uansett klare, og for hver dag blir regjeringens politikk en stadig større forbrytelse. Mens vilkårlig forfølgelse fortsetter på rusfeltet, dør hundretusener i Ukraina fordi Norge støtter mer krig, utbytting, og korrupsjon, og enhver påtalejurist som beskytter krigsprofitørers løgner fortjener å stå ansvarlig for ettertiden.

Med hilsen

A handwritten signature in black ink, reading 'Roar Mikalsen'. The signature is fluid and cursive, with the first name 'Roar' and last name 'Mikalsen' clearly distinguishable.

Roar Mikalsen